

Camí ramader transversal de la Serralada Litoral

Òrrius

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Travessa el municipi des de l'extrem nord fins al de migdia
Alçada: 392 m

Coordenades:

Latitud: 41.562520085981
Longitud: 2.3434209731065
UTM Est (X): 445253
UTM Nord (Y): 4601413

Classificació

Número de fitxa 08153 - 108
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XIV-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: Llei 3/1995, de 23 de març, de vies pecuàries.
Data aprovació: dj., 23/03/1995 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Titular: Generalitat de Catalunya
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dc., 26/01/2022 - 11:28

Descripció

El camí ramader transversal de la Serralada Litoral feia la funció de distribuïdor dels ramats que arribaven al Maresme procedents dels Pirineus, a través del Vallès. També era utilitzat per a desplaçar el bestiar des dels pobles del Vallès i del Maresme cap el Barcelonès.

El camí parteix del santuari del Corredor (Dosrius) i, seguint el traçat del sender de llarg recorregut GR-92, entra al Vallès Oriental pel turó del Vent, travessa la carretera BV-5103 de Llinars del Vallès a Dosrius, segueix pel mig de la urbanització de Sant Carles i entra de nou a la comarca del Maresme. Es dirigeix cap al coll de Parpers, passa pel turó de Montcau, on creua la carretera C-60, i transcorre per la carena, per sobre de can Rovira, can Riudameia, can Vinyamata i cal Gravat. A l'alçada de can Riudameia, el camí ramader abandona el traçat del GR-92 i segueix la carena, passant pel puig d'Ameia i el puig Guinard. El camí descendeix fins a la carretera BV-5003 de la Roca del Vallès a Òrrius i, després de travessar-la, segueix pel coll de Sant Bartomeu pel traçat del GR-92, pels vessants del turó de Céllecs i del turó Rodó. Des d'aquí, segueix a l'esquerra de can Tarascó, per sobre de ca la Mort, de ca l'Elies i de cal Camat Vell i es dirigeix cap al coll de Porc. Poc abans d'arribar-hi, es desvia per la carena a la dreta del turó d'en Torres i de ca l'Arcís. Passa pel pla de can Boquet, per l'esquerra del turó de Banús, de la Roca de can Toni i del turó d'en Roure. Segueix per la cruïlla del pi de la Creu de Boquet, a l'esquerra del camí de can Boquet, l'ermita de Sant Salvador, les urbanitzacions de Cabrils i Vilassar de Dalt i per la dreta del camí a Vallromanes pel torrent d'en Cuquet. El camí ramader, però, segueix la carena a la dreta del turó de Pedrells i del de can Bernadó i arriba a can Riera i a Sant Mateu. Des de can Riera, alguns ramats baixaven fins a Teià.

Història

Els camins ramaders neixen a l'edat Mitjana per la necessitat de traslladar els ramats cap a muntanya per garantir bones pastures a l'estiu i retornar-los a l'hivern, quan els prats es cobreixen de neu. Al llarg de l'edat Moderna, els camins ramaders es consoliden i al voltant dels segles XVIII i XIX la transhumància arriba al punt àlgid.

A Catalunya hi ha tres grans zones de transhumància: la de ponent, la de les terres de l'Ebre i la de la zona central i oriental, a la que pertany el nostre camí.

El camí ramader no és una servitud de pas, sinó que és part integrant del domini públic (juntament amb els cursos fluvials, la costa i les carreteres). Per tant no són del propietari de les terres ni tampoc dels ajuntaments sinó que, tal i com estableix la llei, les carrerades són "béns de domini públic de les comunitats autònomes".

Bibliografia

MIRALLES, F.; QUERALT, A.; SALA, P. (2003). "Els camins ramaders del Vallès Oriental". Ponències: Anuari del Centre d'Estudis de Granollers. Granollers: Centre d'Estudis de Granollers, p. 49-93.

